

Under den i Udvalget stedfundne Drøftelse af de mangeartede Spørgsmaal, der knytter sig til Opholdskommuneproblemet, har der hersket almindelig Enighed om, at man først og fremmest burde tilstræbe en hensigtsmæssig Ændring af de vigtige Bestemmelser i Forsorgslovens § 60, Nr. 4 og 5.

Medens § 60, Nr. 5, efter sin senest ved Lov af 7. Maj 1937 i særlig Grad efter Købstadkommunernes Ønske givne Formulering i det store og hele paa Grund af den klare og bestemte Regel ikke har voldt Administrationen større Vanskeligheder, hverken med Hensyn til Bestemmelsens Forstaaelse eller dens almindelige Anvendelse i Praksis, kan det samme ingenlunde siges om § 60, Nr. 4. Denne sidste Bestemmelse er jo den Regel, man tyer til, naar en Opholdskommuneforpligtelse ikke kan føres tilbage efter § 60, Nr. 1—3 og 5, jfr. § 61, og efter denne „Opsamlebestemmelse“ maa derfor en Righed af de mest forskelligartede Opholdskommunesager finde deres Afgørelse. Til Forklaring af, hvornaar et Trangstilfælde kan betragtes som ophørt, saaledes at der ikke bliver Tale om nogen Tilbageførelse af Opholdskommuneandelen til en tidligere Opholdskommune, henviser Bestemmelsen til § 55, og de i denne sidste Bestemmelse anførte meget elastiske Regler har vist sig vanskeligt anvendelige i Praksis. Der er derfor, delvis paa Baggrund af den før Forsorgslovens Ikrafttræden gældende Praksis, af Arbejds- og Socialministeriet udformet en betydelig Praksis. Selvom der indenfor denne Praksis er søgt optrukket visse Hovedlinier og søgt angivet bestemte Frister for Afbrydelse af de herhenhørende Trangstilfælde, er det dog Udvalgets Opfattelse, at de nævnte Bestemmelser Forstaaelse volder betydelige administrative Vanskeligheder, dels ved selve Lovbestemmelsernes elastiske Formulering, dels derved, at de sociale Udvalg, der i første Række skal tage Stilling til, om en Opholdskommuneforpligtelse er opstaaet eller ophørt, vanskeligt altid kan være bekendt med Ministeriets Praksis endsige med denne Praksis nærmere Udformning i Detailler.

Under Behandlingen af de nævnte Lovbestemmelser har Udvalget foruden det af Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg udarbejdede Ændringsforslag været stillet overfor forskellige Ændringsforslag, der ligesom Sammenslutningens Forslag alle har søgt at opnaa den størst mulige Simplificering af Bestemmelserne.

Sammenslutningens Forslag gaar ud paa, at de nuværende § 60, Nr. 4 og 5, slaas sammen til een Bestemmelse, og saaledes at de til § 60, Nr. 4, knyttede Bestemmelser: § 55, Stk. 2—4, ophæves. Forslaget, der herefter betegnes som § 60, Nr. 4, lyder saaledes,

„eller naar den tilflyttede Person faar tilstaaet Hjælp efter denne Lovs §§ 241, 247—48, 252, Stk. 2, 253, 258, Stk. 2, 262—65, Kap. XXI, Afsnit V og VI eller efter Folkeforsikringslovens § 58, og det oplyses, at en tidligere Opholdskommune i Løbet af de sidste 6 Maaneder før Hjælpens Tilstaaelse har udbetalt paagældende Hjælp af en af nævnte Arter“.

Under Hensyn til, at dette Forslag bl. a. vilde betyde en væsentlig Udvidelse af Opholdskommunesagerens Antal, dels ved Indførelse af en „6 Maaneders Regel“ i Stedet for den nugældende „3 Maaneders Regel“ i Forbindelse med en Slettelse af Flytningstidspunktet, saaledes at en Opholdskommuneforpligtelse vel i mange Tilfælde vil blive næsten stedsevarende, dels ved Anvendelse af den nævnte „6 Maaneders Regel“ ved Udfindelsen af den retlige Opholdskommune for al ydet skønsmæssig Hjælp — har Udvalgets Sekretariat udarbejdet et særligt Forslag til Ændring af § 60, Nr. 4 og 5.

Sekretariatets Forslag gaar ud paa at fastlægge og tydeliggøre den af Arbejds- og Socialministeriet siden Forsorgslovens Ikrafttræden fastlagte Praksis samt paa Indførelse af en Række bestemte Frister for de forskellige Trangstilfældes Afbrydelse. Forslaget, der ved at nedfælde nævnte Praksis i Lovgivningen, formentlig vil betyde nogen